

Til lovforslag nr. L 145

Folketinget 2014-15

Skriftlig fremsættelse (25. februar 2015)

Økonomi- og indenrigsministeren (Morten Østergaard):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om Det Centrale Personregister (Særlig adressebeskyttelse til personer, som udsættes for trusler mod deres person i forbindelse med æresrelaterede eller samlivsrelaterede konflikter m.v.)

(Lovforslag nr. L 145)

Formålet med lovforslaget er at opnå en bedre adressebeskyttelse i Det Centrale Personregister (CPR) for personer, som udsættes for trusler mod deres person i forbindelse med æresrelaterede eller samlivsrelaterede konflikter. Lovforslaget er bl.a. en udmøntning af regeringens nationale strategi mod æresrelaterede konflikter.

Personer, som udsættes for trusler mod deres person i forbindelse med æresrelaterede eller samlivsrelaterede konflikter, befinder sig i en udsat situation, og det ligger regeringen meget på sinde at hjælpe sådanne truede borgere. Forslaget går ud på, at truede borgere omfattet af målgruppen – som har en bopæl eller et fast opholdssted, og som efter en konkret vurdering må anses for at have et særligt behov for adressebeskyttelse – kan registreres som værende uden fast bopæl i CPR. Det indebærer, at de pågældende

borgeres faktiske bopæl eller faste opholdssted ikke fremgår af CPR. Herved opnås en bedre beskyttelse mod uretmæssig udlevering af oplysninger om adressen fra CPR eller fra andre offentlige systemer, som modtager oplysninger om adresser fra CPR. Det er en forudsætning, at initiativet iværksættes i forbindelse med en flytning.

Personbeskyttelse henhører i forvejen under politiet, og det er derfor fundet hensigtsmæssigt, at en sag om særlig adressebeskyttelse initieres af politiet på baggrund af en samlet vurdering af trusselsbilledet for den enkelte.

Lovforslaget regulerer ikke, hvordan oplysning om borgerens faktiske adresse skal håndteres af myndighederne, herunder den pågældende borgers bopælskommune, idet spørgsmål, der opstår i den forbindelse, i vidt omfang er reguleret af anden lovgivning, herunder persondataloven. En effektiv beskyttelse af den faktiske adresse forudsætter, at kommunalbestyrelsen i bopælskommunen drager omsorg for, at borgerens faktiske adresse kommer så få kommunalt ansatte til kendskab som muligt.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til det Høje Tings velvillige behandling.